

Gregor Strniša

18. 11. 1930–24. 1. 1987

Hodil je med hišami
in srečal toliko ljudi,
bilo je kot človeški vrt –
sredi vrta stoji smrt.

Najprej smrti nikjer ni.
Potem rase, zrasede v velik zid.
Je tu konec teh poti?
Se ne topi zid pred očmi?

Robot kamen čuti dlan –
se ni premaknil, za hip, za las?
Samó nebo sega čez zid,
na zidu Večernica cveti.

(Oko, 99)

TI Za padajočimi urami
 nekdo stoji, nekdo živi,
 za sobami, za sobami
 živi nekdo, nekdo stoji.

Stoji nekdo za to prstjo,
 za dnevom, nočjo živi nekdo.
 Nekdo igra za mesom, kostjo,
 za to nočjo gode nekdo.

Nekdo se igra za krstami,
 za zibkami se igra nekdo,
 nekdo igra in se igra.
 In šele ta si ti? Si ti.

(Vesolje, 55).

*

GROB Trije beli kamenčki
 na črni zemlji, pod prstjo
 leži nekdo, ki je bil,
 na nji ležijo kamenčki.

Trije svetli kamenčki,
 pod sonci in pod meseci,
 okrog in okrog njih samó
 kroži nebo za zvezdami.

Za zvezdami spet polno zvezd,
 in sredi vseh teh zvezd ta svet,
 sredi sveta grob iz prsti,
 s tremi jasnimi očmi.

(Vesolje, 51)